

JULSURPRISEN.

AV MATHILDA ROOS.

GÅRDEN var gammal och låg högt, upp i norra Skåne, inte långt från Hallandsås. När man stod upp på översta trappsteget, kunde man se halva och tre kyrktorn. Den hette Mariagården — eller rättare Mariagården — därför att där under katolska tiden varit ett huskapell med en i sten huggen Mariabild, som ännu trög stod kvar i sin nisch, fast kapellet för länge sedan fördes till brygghuset. Och det var inte bara kapellet som förfallit: hela huset hade i tidernas lopp gjort det samma, och i början av 1880-talet såg det inte mycket ut för världen, fastän alla visste, att det var någonting särkilt med det och det inte var var hus i häradet som hade namn efter själva den heliga jungfrun. Och så sådes det i trakten, att alla unga flickor, som bodde där, levde längre än andra, och på alla vis fingo det bättre ställt.

Ägaren hette Isak Odénfält och var knappt vuxen, då föräldrarna dogo och fasterna flyttade in. Med allt sitt pick och pack kommo de körande från Engelholm — högt upp på Isaset lagd fast Isak barja, och bredvid den Leatt en liten lillhälsig flicka med schal om huvudet och yllevaran på händerna, som vilade på knäna och omfamnade det skräpiga instrumentet. Det var Britte-ulla, som pojken Isak genast kallade för "Brittla", och det namnet fick hon behålla.

Hon var en avlägsen släkting, som fasterna tagit till sig av barnhjärtighet och för att hon skulle vara till till "nyttja och nöje". "Nöjet" bestod mest i, att de, då Isak var stursk och inte ville låta kommandera sig, alltid hade tösen till hands och kunde tillfälligtvis och uppfostrat henne. Hon var ödmjuk och lydig och försäkrad med blå ögon, halvöppna, frägländande och de små händerna hopknäppta över bröstet. När Isak hade tagit fasterna till sin höga drake och brutit udden av faster Gustas fina sax, "sag hon ut" som hon brukade säga, att hon inte kunde emot, när de skildes i skamvrån bakom Mariabilden i brygghuset. Hon tänkte då, att hon inte brydde sig om att leva länge, vilket vistelsen på Mariagården ju annars lovade henne. Där fann Isak henne och sade bara, att det var rätt att hon inte kunde emot, när de skildes i skamvrån bakom Mariabilden i brygghuset. Hon tänkte då, att hon inte brydde sig om att leva länge, vilket vistelsen på Mariagården ju annars lovade henne. Där fann Isak henne och sade bara, att det var rätt att hon inte kunde emot, när de skildes i skamvrån bakom Mariabilden i brygghuset.

Stina Malmersjö och Britta Malmersjö. Aldrig hörde Britta talas om annat. Hon var länsmannens enda dotter och länsmannen hade en tunnula guld. Stina hade vadderad sidenbust, hade sytt en fransk vera på sin namnduk och kunde på fingrarna räkna upp alla huvudsåder i Europa. Brittla hade inte en sidentråd på sin kropp, var dum och tyst och tre år yngre än Stina. När hon kom till Mariagården, var hon bara nio år — sex år yngre än Isak — och skötte sig, att han snart skulle bli officer och inte "tonenader" Brittla-ulla, så pass, att "han ens gitta kalla hene vid hennes kristliga namn". Sade fasterna, när de voro förargade på sin brorsen och ville att Brittla skulle hålla med dem emot honom.

Men det kunde de inte få henne till: hennes låga hjärta var ett trofast hjärta, och allt vad Isak gjorde var bra gjort. Till och med illusionerna till Stina Malmersjöjös glans och talan lärde hon sig att tala. Hon var nu, när Isak jagade, hon förband hans fingrar, när han skar sig, och stoppade hans strumpor, som ofta voro hål på hål. Förhållandet emellan dem var i högsta grad enkelt och osammansatt: han befälde och hon lydde.

När han blev flink, var hon stora flickan, som han i glädjen skänkte sin mors blårosga sidenchalet. Det var en pingstsdagsmorgon, solen sken, hon blev purpurad av glädje och det under skedde, att Isak Odénfält för första gången såg Brittla: späd och lila med små armar, långa ben och små fötter, aldeles lik flickan på faster Gustas sachsiska kaffekopp inne på dragkistan. "Sag han inte hade sett det förr!... Liten röd mun hade hon också och stora vattenblå ögon, som voro så märkvärdiga, att de ibland kunde få precis samma färg som violer, ibland som de mörkaste askmoln... Och när julen kom det året, köpte han för första gången i sitt liv ett klänningstyg till en flicka och höll på att göra en hyggelig bod-bettjant tog. Det skulle vara blätt, men inte så blätt — och inte blätt på det viset: sådant och sådant skulle det vara... Till sist fick han något, som naturligtvis inte var bra nog — inte på långt när — men som "kanske kunde gå an", sade herr-fäniken överlägset. "I den här klänning kunde man inte tänka på att få vad man ville ha... Och så mustrade han någonting högfärdigt om "Paris" (som han aldrig hade sett och gick storsittigt sin väg. Bodbettjanten satte sig ned och knäppte shop de röda händerna över disken. Han kunde just undra, vad ett sådant uppförande skulle betyda...

Det kunde minnast fasterna också... Bevara oss väl, var Isak splittergalen... Först sällig Annettes fina salsduk och sedan en klänning — en sådan klänning... "Det fattiga barnet!" sade de och såg sig händerna shop. Varken prostens Karin eller ens Christine Malmersjö — nej inte ens hon hade maken till muslin... Och så förde han ut henne förkläd och

förkläd de vackraste ögon i Sveriges rike med sin alla splitternyaste sidenhalsduk och stoppade den hastigt in i hennes hand, då i det samma faster Gustas gälla röst skrek tvärs igenom hela huset:

"Isak! — Isak!... Barken har tagit både halvan och tersen... Han talar redan strunt med Lina..."

Först då vagnen för länge sedan lämnat gården, kröp äntligen en liten rödög, spenslik flicka fram ur Mariabilden och satte sig tyst i sin vävstol och började dunka i den. Fasterna sade inte något, men de kunde ju heller inte drömma om, att hon inte på bara bröstet, innanför den stoppade linnesärken hade en av Isaks dyrbara ostindiska nåsdukar.

Från Stockholm fingo fasterna ett brev med en "komplimång" till Brittla-ulla, men sedan hördes inte ett ord från Isak. Inte heller fick man veta mycket om kriget, förrän fröken Stina Malmersjö, som om sommaren varit upp i huvudstaden, efter komsten, mycket artigt gjorde de gamla frökarna en visit. Hon kom i puffarna och grön långschal, midjan upp under armarna och nya guldörhängan. Hon av en strålende företeelse och Brittla kröp ovillkorligen bakom förstuderören, då den främmande stod där och neg och på sitt graciosa sätt annonserade, att hon "utan krus kom till middag hos herrskapet"... Fasterna nego också, och faster Gustas, som hade tankarna med sig, förstod snart att det salta förklättet inte duggde, utan för desperat ut i köket och sade till om "tapparna". De borde ha sparat till Lina födesdag, men fröken Stina Malmersjö skulle fliras och se vad huset förmådde.

Silverkannan kom på bordet och de gamla skedarna. Ingen märkte, att Brittla ännu hade den i håret, ty fröken Malmersjö "höll till gods" och gjorde energiskt både vinkar och lärben med sina briljanta tänder. Utan att uppmärksammas hade hon ännu berättat, att det tycktes så mycket illa i Finland, och att löjligt Odénfält — han hade alltså avancerat! — blivit illa sårad under en "attaque de Wirta bro". "Ma fo! — hon hade alldeles säkert hört det av en kusin... Hon kom inte längre, ty då Brittla hörde det, tappade hon strax sopp-skålen med den rara satsoppan, och fröken Stina, som, fastän hon skedade, hade bättre ögon än både fasterna tillsammans, slog upp ett blottert fallskrätt... Först då Brittla, dyppande av sutt, rödröret och övervillig tillbakå av valförfärdig grål, drast sig tillbaka till fröken Malmersjö, lugnade fröken Malmersjö de förförade gamla damerna med, att löjligt Odénfält redan blivit hemtransporterad till Sverige och låg till sängs hos någon beskedlig prost "någontiden i Norge"...

"Om det nu vore sant, vad hon hade hört... Folk pratade ju så mycket!"

"Han skriver väl", sade den tappra Gustas.

"Det är högra armen", sade fröken Stina. "Jag tyckte det var min plikt att säga herrskapet, vad jag visste... Skäldade hon sig inte, minse! Brittla-ulla?"

"Hon är fröken", sade Gustas, rättvis och förargad.

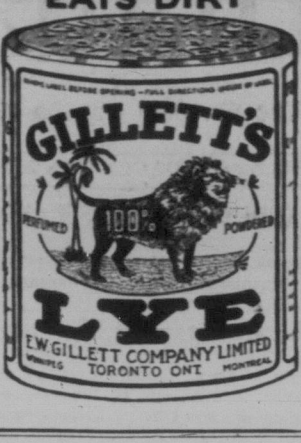
"Jaså. Ja, det är hon ju också. Man glömmar det så lätt. Kanske var det inuquiditet för löjtanen?"

"Bevara!" sade de båda fasterna avvarjande och rodnade bara vid tanken. Men sedan, när de antingen nigit ut Stina Malmersjö och bett "hälsamma" många tusen gånger, kommo de överens om, att hon rakt inte varit så söt och trevlig som vanligt. "Stockholm är inte bra för flickor", sade de.

Fastän gumman plitade över många brev — till en "Hjärtans Syster" här och en "Basta Kusin" där, lyckades det dem aldrig att få reda på den där barmhärtiga prostfamiljen i Norge, som så vänligt åtagit sig vården av deras brorsen. Till slut blevo de så ångsliga, att de rent av gjorde uppror mot den "alltför hygliga" Stina Malmersjö och kallade hene sinsemellan både inträngat och kokett och framför allt hjärtligt.

Så slutade äntligen det bedrövliga året 1808. Och 1809 — inte en smula bättre — höll sitt intåg på den allt mera ödsliga och förfallna Mariagården. Hur gamla Svensson hade förfallit det honom anförtröddas punder, var inte gott att säga, enda varken han eller fasterna hade till att föra räkenskaper. Gustas var alltid högsta i stansen i alla kvistiga frågor och spade till i alla. I en snäv, brun vad malskölj och stoppade sidenlapp, som en gång sett bättre dagar, var hon alltså närvarande i lador och stallar, källare och vistboden. Men hennes skarpa ögon upptäckte blott, att det överallt för var dag blev allt tomare och tommare, och stackars gamla Svensson såg detsamma. Kropan tog så de många tunnor rög — och prästen skulle ha sitt och befallningssmannen sitt... Det blev inte mycket över åt de tre ensamma gamla, och när lilla Brittla-ulla julafton 1809 skulle koka "sötgröt", fannes bara två mjölkkor på gården. Men man hjälpte sig ju... "Många få hjälpas sig med minner", sade den tappra Gustas. Det hade "sällig farmor" gjort efter Karl XII:s krig, påminde hon de andra, och så hade det bara funnits en, ko på Mariagården. Där för uppmuntrade hon Lina, som hade den vana att ofta häviga sig till pessimistiska kannstoperier och "undran" över hur det kunde ha sett ut i Svea-rike, "ifall inte den satans ryssen alltid haft ett öga till oss!" Brittla, som utgav sig för aldrig tänkte på annat, försökte också faster Gustas hålla i humör. "Gröten är vit som snö, mitt barn", sade hon berömmat, "och grynkoren riktigt smälter i

GILLETTS LYE EATS DIRT

munnen"... Så snoppade hon förstigt det enda grenljuset och nickade till den lilla kokerskan med de ihopknäppta röda händerna. "Mitt barn!" — "Mitt barn!" — det var Brittas julkapp från faster Gustas. Med uppförande flit, mycken sparsamhet, nattvakt och "aktsamhet" hade hon under årets lopp årligt förtjänat detta epitet. Först hade hon bara varit "sällig Rosalies stackars flicka". Hon hade alltså avancerat betydligt i de gamla damernas gunst, och på sista tiden hade det till och med hänt, att Lina och Gustas hade nikit betydelsefullt till varandra och anförtrött gamle Svensson, att den som fick Brittla — "den blev minnsan inte lurad!"

Efter den dräpiga julmaten — sedan de båda gumman slagit sig till ro i var sitt soffhörn och börjat en underhållande dispyt om vem av dem det egentligen varit, Fredrik Lejonmark slagit sig ut för på en julbal år 1785 (en trita, som aldrig kunde avgränsa) — emig, Brittla sig upp på sin egen kammar. Hon drog för lina jalousierna och öppnade eftertänksamt dragkistan. Sedan hon länge hade suttit och tittat ner i den, tog hon av sig den hemvärda klänningen och förde sig, under högtidlig tystnad, både musslindräkten och den blårosga halsduken, silverkedjan med svampdosa, hängningen och den ostindiska sidenhalsduken, som hon förmått höll mellan två fingrar. Detta hade hon för länge sedan beslutat skulle vara hennes julnöje, och för ardingens och andaktens skull tog hon också fram sällig pappas bibel och lade den på bordet... Men det var svårt att få ihop klänningen över bröstet... Tänk, att den nästan blivit för liten!...

Trots alla tårar och all sparsamhet hade hon alltså lagt ut och fått hull på kroppen... Också i kinderna, som blivit rödare än de fört varit... Därpå höll hon den blårosga lilla duken intill ansiktet och tyckte, att ögonen hade samma färg som blommonna... Men ack, så fäfling en kunde vara!... Hon skyndade sig att slå upp bibeln, och det lilla bruna, askrubbiga pefkret letade sig fram till en värå i Salomos Ordspråk, vilken hon ofta läste och som försäkrade henne, att "Herren låter de redliga väl gå och beskärmar de fromma". Hon tänkte på Isak — som hon nästan alltid gjorde — och undrade tilltänkt över hans "fromhet"... "Redligheten" var hon aldrig i tvivel om.

Så satt hon i plinsoffan med huvudet mot väggen och funderade och drömde — drömde... och rymte upp sig ur sina drömmar och började drömma igen... Precis som hon brukade, när hon någon gång hade ett ledigt ögonblick. Men det var inte ofta det hände, och nästan var gång såg de, att hon inte såg till i sömn — vilket hon också nu gjorde. Hon hade varit uppe sedan klockan fyra och bakat julbullarna, så det var ju inte så underligt. Men knappt hade hon hunnit sluta igen ögonen, förrän hon häftigt spratt till vid det knarrande ljudet av dörren, som saktat öppnades... Ett paket kastades med gruvlig fart in genom dörrspringan, men hon fick ändå tid att skynda en arm och en lång figur i mörk kappa... Hon sprang genast upp från soffan — lte förskräckt till en början — men kom genast ihåg, att hon hört talas om en prestens brukade ge varandra julkappar på det sättet, att de kastade i dem. På Mariagården förekommo sällan "klappor", och fasterna skulle ha ansett det för höjden av värdsloshet att på det viset "sälga sina presenter i golvet". Brittla tog varsamt upp paketet. Ju minnsan, om det inte uttryckligen var adresserat till "Välborna och Dygdärla Fröken Brittla-ulla Edelsköld"... Att det kunde vara från de båda gumman trodde hon inte en sekund: det hade kallat henne ner och hållit ett litet tal och givit henne det "med varm hand"... Men vem i all världen kunde det då vara ifrån?... Hjärtat klappade och hamrade, hon tänkte och gissade, och villen varken tänka eller gissa.

Stilla — trots sin djupa vördnad för muslinskänningen — föll hon andaktfullt på knä framför plinsoffan, och där — med nästan återhållen andedräkt — öppnade hon det väl emballerade paketet.

Det var en schal! — En långschal — en riktig långschal, som fina och rika damer hade... Bars med den skinnaden, att denna schalen var den vackraste, som någon människa hade sett!... En rosenröd långschal med förgätmig- och med guldrödlärlig lilja i bården. Hon var så bländad över detta underverk av mer än människlig konst, finhet och smak, och det varade en god stund, innan hon upptäckte en liten papperslapp, som med en nål blivit fast i ena hörnet... Där stod skrivet något med mycket små bokstäver, men när hon läste det kunde hon inte tro sina egna ögon.

Där stod: "Välborna fru Brittla-ulla Odénfält högsteigns brudschal". Surprisen hade varit länge nog! Dörren öppnades igen — nu på vid vävel och utan ringaste försök till hemlighetsfullhet. Och där stod plötsligt Isak mitt på golvet!... Själva, själva Isak med utbredda armar och ögonen fulla av skrämt... Och så tog han henne utan vidare i famn och sade på sin gamla trohjärtade skånska: "Xr du nu gis, min tö!"

Sömnlösa nätter äro mera fördärliga för nervsystemet än någon akut åkomma. Sönnen är naturens stora styrkemiddel. Utan denna skulle man snart bli ett andligt och fysiskt vrak. Varför blottställa er för en sådan fara, när hjälp så lätt kan erhållas? Den erfarenhet, som fru Louis Noel, Hites, Pa, har haft, visar vägen till det rätta botemedlet. Hon skriver: "Jag har använt Kuriko med stor framgång. Jag led av dålig matsmältning och sömnlöshet, men när nu fullkomligt väl. Jag omtalade resultatet för min beaktas, och de önska nu också försöka läkemedlet."

Dr. Peters Kuriko säljes ej av apotekare, utan specialagenter tillhandahålla den direkt åt allmänheten från fabrikanternas laboratorier. Adress: Dr. Peter Fahmy & Sons Co., 19-25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Dr. Peters Kuriko levereras alldeles tillfritt i Canada.

LAKARE.

BJÖRNSSON & BRANDSON
LAKARE
Cor. William och Sherbrooke.
Mottagningstid: 2-3, 7-8 e. m.
Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

DR. J. STEFANSSON
Inländsk specialist på ögon, öra, näsa och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage och Edmontons
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

DR. B. GERZABEK
415-417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Telefon St. John 474.

LAKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälvor, köns- och fruktumsjukdomar, akförlorningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, skvål som i mitt privata sjukhus. Besökande läkare Å St. Boniface and General Hospital.
MOTTAGNINGSTID:
8-12 f. m., 2-6 e. m., 7-10 på kvällen.

DOKTORS
Boulanger och Boissonneault
Läkare och Kirurger.
Dr. Boulanger, post graduate från sjukhus i Paris och London.
Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.
Det mest moderna X-stråle och Genito-urin-laboratorium.
10011 Jasper Avenue,
Telefon 1032 och 4340
EDMONTON, ALBERTA.

DR. R. L. HURST
Medlem av Royal College of Surgeons, England, Licentiat av Royal College of Physicians, London, Specialist: Bröst, närr- och kvinnsjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave. mitt emot Nations. Telefon Main 514.
Kontorstid: 9-5 och 7-9
Bostadstelefon: Garry 1175

DR. ROVEDA, M.T.D.M.E.
för kroniska sjukdomar, elektrisk behandling för nervositet och reumatism, kroppsmassage, borttagande medelst elektricitet av hår och födelsemärken.
LIKTORNOPERATOR.
Kontor: 919 Somerset Building,
Telef. M. 1260. Winnipeg.

Första klassens praktiskt
Tandläkarearbete
till priser, som
PASSA EDER PUNG.
Dam, som betjänar och speciellt vilorum för damer.
Bestäm genast tid.
DR. G. R. CLARKE
1 till 10 Dominion Trust Bldg.
REGINA, SASK.

FRITT 2 FRITT
ILLUSTRERADE
NOVELTY, FRÖ- OCH BOK-
KATALOGER
Nu färdiga för posten. Sänd oss edert namn och adress.
ALVIN SALES CO.
P.O. Box 56, Dept. SCT, Winnipeg, Man.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 Main Street Bldg.
Telefon: Main 4508 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1058.
WINNIPEG, MANITOBA.

SKANDINAVISKA ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg

BROOKS & SUTHERLAND
Barrieters, Solicitors, Notaries etc.
708 STERLING BANK BUILDING,
WINNIPEG.
SVENSKA TALAS.
Phone Main 6255.

Understöd S. C. T.!

Hon: — Jag trodde, att hon var sjuk, till sängs i lungsjukdom.
Han: — Ja, hon var så, men jag rekommenderade henne att taga Dr. Strandgards "T. B." Medicin.

Dr. Strandgards "T. B." medicin är oöverträfflig som botande och läkande vad lungsjukdomar och sjukdomar i andningsorganen beträffar.

Efterskriv broschyr och intyg. Korrespondens inbjudes.

DR. STRANDGARD'S MEDICINE CO.
263-265 Yonge Street, Toronto, Ont.

FARMAE!

Sänd Eder säd i år till

ADANAC GRAIN COMPANY, LTD.

Ni kan vara säkra på reell behandling.

Vår 30 års erfarenhet i spannmålsaffären står till Eder tjänst.

Vi äro "Licensed and Bonded".

Sänd eder nästa vagnslast märkt:

Notify:

ADANAC GRAIN COMPANY, LIMITED.

1203 Union Trust Bldg., Winnipeg, Man.

CANADIAN NORTHERN RAILWAY

1917 DECEMBER 1917

EXKURSIONER

TILL ÖSTRA CANADA

DAGLIGEN DEC. 1 TILL DEC. 31. Gäller för retur inom tre månader.

Liberala uppehåll.	Utmärkt betjäning.	Observation svagnar.
Första klass biljetter.	Standardäg med elektriskt ljus.	Winnipeg till Toronto.
Eget val av router.		Standard svagnar.

GENOMGÅENDE TURISTVAGNAR NYA, MED ALLA FÖREKTRINGAR.
Från Edmonton, Calgary, Saskatoon, Regina, Brandon och Winnipeg till TORONTO

Dagliga tåg

MELLAN
WINNIPEG OCH TORONTO
1:a December till 5:e Januari

EFTERFRAGA PAMFLETT.

CITY TICKET OFFICES.

Main och Portage, Telefon Main 1066.

685 Main St., Telefon Main 40.

Provinsen Alberta

Hälsosamt klimat.
Bördig jord.
Billigt bränsle.
Stora skördar.

Miljoner acres fritt land

Alberta har många fördelar att erbjuda settlarna.

Ny karta av 1917, utvisande hvar homesteads nu äro tillgängliga.

För fullständiga upplysningar adressera

CHARLES S. HOTCHKISS,

Chief Publicity Commissioner

DEPARTMENT OF AGRICULTURE.

EDMONTON, ALBERTA.

Hudar **Pälsverk** **Ull**

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skepps dem till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, MAN.

FISK! FISK!! FISK!!!

Direkt från våra egna nät till kunden. Vår 1917 prislista blir färdig den 1 november. Eder adress på ett postkort skall bringa den till eder.

DAVIS PRODUCE CO., Box 203, The Pas, Man.